

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Dębicy

z dnia 19 października 2017 roku

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Obwiniony A. B. jest sąsiadem M. W.. Mieszkają w miejscowości P.. Pomędzy nimi istnieje konflikt. Obwiniony w dniu 14 kwietnia 2017 roku około godz. 10.15 kierując swoim samochodem osobowym marki R. (...) o nr rej. (...) po drodze gminnej na wysokości swojej posesji (...) zatrzymał swój samochód, po czym wysiadł z niego celem otworzenia bramy. Obwiniony wówczas zatrzymał samochód w ten sposób, iż nie ustawił go jak najbardziej prawej krawędzi jezdni, ale samochód ten był ustawiony w poprzek drogi i wykonał manewr skrętu w prawo bez jego zasygnalizowania, iż zamierza skrócić do swojej posesji. Wskutek takiego zatrzymania samochodu przez obwinionego, jadąca za nim samochodem osobowym M. W. została zablokowana i musiała czekać, aż obwiniony wjedzie na teren swojej posesji.

(d: zeznania św. M. B. – W. k. 1, 5, 7, 50-51, nagranie na płycie CD-R k. 37, częściowo wyj. obwinionego k. 13, 48-50)

Obwiniony nie widnieje w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego.

(d: informacja o wpisach w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego k. 23)

Obwiniony w trakcie czynności wyjaśniających podał, iż w dniu zdarzenia w odległości około 50 metrów przed wjazdem do bramy swojego domu włączył prawy kierunkowskaz i dojechał do bramy i być może ewentualny ruch kierownicą spowodował, iż kierunkowskaz się w jego samochodzie wyłączył. Jak również podał zauważył jadącą wówczas za nim M. W., która zaczęła trąbić na niego, kiedy on zatrzymał swój samochód.

Słuchany na rozprawie nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, iż zna przepisy ruchu drogowego. Jak podał, nie ma zatoczki do zjazdu na jego posesję i nie wie w jakich warunkach to nagranie zostało zrobione. Wyjaśnił, iż poprzez swoje zachowanie żadnemu użytkownikowi ruchu nie przeszkodził i nikomu nie utrudniał ruchu.

Sąd uznał wyjaśnienia obwinionego za niewiarygodne w zakresie w jakim kwestionuje on popełnienie przez siebie zarzucanego mu wykroczenia. Przeczy temu materiał dowodowy zebrany w przedmiotowej sprawie, a w szczególności zeznania M. W. i nagranie zdarzenia na płycie CD -R. Również w pewnym stopniu sam obwiniony przyznaje, iż okoliczności w jakich zatrzymał samochód korelują z w/w dowodami, natomiast nie zgadza się z oceną prawną jego zachowania.

Sąd uznał za wiarygodne depozycje M. W.. Nie ma żadnych okoliczności dezawuuujących treść tych zeznań skoro znajdują potwierdzenie na nagraniu na płycie CD-R 9 (k.37). W/w nagranie dokonane przez M. W. z dnia zdarzenia jednoznacznie wskazuje, iż samochód, którym wówczas kierował obwiniony został zatrzymany przez niego niezgodnie z przepisami ruchu drogowego. Tak więc skoro obwiniony zatrzymał samochód niezgodnie z przepisami ruchu drogowego to musi ponieść konsekwencje swojego nieprawidłowego zachowania.

Dokumenty i protokoły znajdujące się w aktach sprawy nie budzą żadnej wątpliwości ani co do formy, ani co do treści.

Sąd zważył, co następuje:

Obwiniony A. B. swoim zachowaniem zrealizował znamiona wykroczenia z art. 97 kw.

Wykroczenia z art. 97 kw dopuszcza się ten uczestnik ruchu lub inna osoba znajdująca się na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub strefie ruchu, a także właściciel lub posiadacz pojazdu, który wykracza przeciwko innym przepisom ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym lub przepisom wydanym na jej podstawie.

Natomiast zgodnie z art. 22 ust.5 ustawy Prawo o ruchu drogowym kierujący pojazdem jest obowiązany zawczasu i wyraźnie sygnalizować zamiar zmiany kierunku jazdy lub pasa ruchu oraz zaprzestać sygnalizowania niezwłocznie po wykonaniu manewru. Zaś zgodnie z art. 46 ust.2 ustawy Prawo o ruchu drogowym kierujący pojazdem, zatrzymując pojazd na jezdni, jest obowiązany ustawić go jak najbliżej jej krawędzi oraz równoległe do niej.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe jednoznacznie wykazało, iż A. B. w dniu 14 kwietnia 2017 roku około godz. 10.15 w miejscowości P. na drodze gminnej jadąc jako kierujący samochodem osobowym marki R. (...) o nr rej. (...) na wysokości swojej posesji nr (...) zatrzymał pojazd nie ustawiając go jak najbliżej prawej krawędzi jezdni oraz równoległe do niej, jak również wykonał manewr skrętu w prawo bez jego zasygnalizowania. Na taki przebieg zdarzenia wskazuje zebrany materiał dowodowy, w szczególności depozycje M. W. oraz nagranie na płycie CD-R. Z w/w materiału dowodowego jednoznacznie wynika, iż obwiniony w dniu zdarzenia mając zamiar skręcić na teren swojej posesji w żaden sposób tego manewru nie zasygnalizował i jak również podjeżdżając pod bramę swojej posesji zatrzymał samochód w poprzek drogi, zamiast równoległe.

Wina i stopień społecznej szkodliwości obwinionego w zakresie popełnienia przypisanego mu czynu nie budzi żadnych wątpliwości. Jest on osobą dorosłą, świadomą konsekwencji swojego działania, brak jest okoliczności wyłączających winę. Obwiniony mógł zachować się zgodnie z nakazem normy prawnej i powstrzymać się od działania niezgodnego z normami prawnymi.

Mając na uwadze powyższe, wymierzając obwinionemu za wykroczenie, karę nagany, uznając jednocześnie tak sformułowaną karę jako adekwatną, słuszną i sprawiedliwą reakcję na popełnione wykroczenie. Wymierzona kara nagany jest odpowiednia do stopnia społecznej szkodliwości czynu i nie przekracza stopnia winy, a przede wszystkim uwzględnia, iż niewątpliwie zachowanie obwinionego było niezgodne z przepisami ruchu drogowego, ale mając na uwadze nagranie na płycie CD-R to trzeba wskazać, iż nawet zatrzymanie samochodu przez obwinionego zgodnie z przepisami ustawy Prawo o ruchu drogowym nie spowodowałoby, iż M. W. przejechałaby swoim samochodem. Niewątpliwie wpływ na przedmiotową sprawę, ma istniejący konflikt pomiędzy stronami. Wymierzona kara nie jest zbyt surowa. Kara ta winna wzbudzić u obwinionego postawę poszanowania dla obowiązującego prawa, a w społeczeństwie utwierdzić przekonanie, że każde przekroczenie prawa winno spotkać się ze słuszną i przede wszystkim nieuchronną karą.

Sąd zwolnił obwinionego od kosztów postępowania, obciążając nimi Skarb Państwa mając na względzie zasadę słuszości.